

دیوان خلیل الله خلیلی

به کوشش محمد کاظمی کاظمی

دیوان خلیل الله خلیلی

به کوشش محمد کاظمی کاظمی

ناشر: محمد ابراهیم شریعتی افغانستانی

طرح جلد: وحید عباسی

خوشنویسی روی جلد: استاد غلامحسین امیرخانی

چاپ اول، تهران، ۱۳۸۵

۲۵۰۰ نسخه، وزیری

بصیر احمد حسینزاده

این همنوایی دخیل دانسته است.
کاظمی هم چنین این نظر را که بعضی‌ها خلیلی را ناعتری محافظه کار و مرتبط با حکومت دانسته‌اند تا حدودی صحیح دانسته و معتقد است که «...کشت‌آشدن پدر و حبس و اوارگی خود او، در این انتخاب این سلوک بی‌ثربوده است. او از امان الله خان خاطره جندان نیکوبی نداشت. پس بی سبب نیست اگر پس از آن نیز به او و اطرافیانش که غالباً معارضین حکومت در این دوره هستند، عنایت ندارد و به سایه مخالفان به قدرت رسیده آن نظام پنهان می‌برد. به این عامل، باید طبیعت محافظه کار شاعر را بیز افروز در مجموع خلیلی طبعی دل به دست اور دارد نه دل شکن و این طبیعت در اولین شعر او بیشتر دیده می‌شود. چنین کسانی با اهل قدرت راحت تر کنار می‌ایند.»

در بخش دیگری از مقدمه، گردآورنده درباره شعر و مقام ادبی، آثار و تالیفات و مجموعه شعرهای که تاکنون از خلیلی منتشر شده است و نیز درباره دیوان حاضر توجیحاتی داده است.

در بخش اصلی کتاب، شعرهای شاعر آمده است. قصاید، غزل‌ها، قطعه‌ها، رباعی‌ها و دوپیش‌ها، چهارپاره‌ها، ترکیبات، مسمومها و مستزاها و منتوی‌ها مجموعه شعرهای این دیوان را تکلی می‌دهند.

هرچند این کتاب کامل‌ترین دیوان موجود از اشعار خلیل الله خلیلی است، نمی‌توان با قاطعیت گفت که همه آثار او در آن آمده است. جان که گردآورنده در مقدمه دیوان به چند قطعه شعر غایب در این کتاب اشاره کرده که دور از دسترس او بوده است. و با وجود پیراسته‌بودن نسبی این اثر، در مواردی به بعضی غلطهای تابی، ناهمانگی‌هایی در رسم الخط و بعضی لغتش‌های کوچک دیگر برمی‌خوریم. از جمله این که در صفحه ۲۶۴ کتاب، یک شعر دوبار آمده است. نکته دیگری که فابل تذکر است، این است که هرچند در طرح روی جلد، امضای وحید عباسی (به عنوان طراح) دیده می‌شود، در شناسنامه به انتباہ نام موسی اکبری درج شده است. البته عنوان کتاب بر روی جند، به خط استاد غلامحسین امیرخانی است و این ارزش و اعتبار هنری خاصی به کتاب می‌بخشد. در کتاب طرح جلد زیبای آن

خلیل الله خلیلی (۱۲۸۶ - ۱۳۶۶ ش) شاعر، نویسنده، پژوهشگر و دولتمرد ادبی و تاریخی

مجموعه شعرهای خلیلی بیشتر از دیگر آثار او خواننده داشته و تاکنون چندین بار به صورت‌های گوناگون در جاهای مختلف به نشر رسیده است. ولی غالباً این دیوان‌ها، شعرهای یک مقطع خاص از زندگی ادبی این شاعر را در خود داشته است.

مگر دیوانی به کوشش عبدالحی خراسانی که از سوی نشر بلخ منتشر شده و به نسبت دیگر دیوان‌ها، کامل بوده است. مشکل دیگر دیوان‌های موجود از خلیل الله خلیلی (از جمله دیوان عبدالحی خراسانی)، ترتیب و تنظیم ناقص و غلطهای بسیار تابی در آن‌ها بوده است. با این وصف، دیوان حاضر را می‌توان کامل‌ترین و کم‌نقص ترین دیوان خلیلی دانست که تاکنون انتشار یافته است.

جان که در مقدمه کتاب ذکر شده است، این دیوان تقریباً همه اثاری را که از این شاعر در دسترس بوده است در خود دارد و در عین حال، ترتیب و تفکیک قالب‌های مختلف شعری، در آن مادقت بیشتری نسبت به آثار پیشین رعایت شده است.

شرح و توضیح اعلام تاریخی و جغرافیایی، فهرست مفصل واژگان و اعلام، از کارهای گردآورنده در جاب حاضر است که در دیوان‌های پیشین وجود نداشت.

به این‌ها باید افزوش فهرست تقریب‌هایی را که توسط اهل ادب افغانستان و ایران بر شعرهای خلیل الله خلیلی نوشته شده بود، از جمله مقدمه‌ای به قلم خلیلی، شرح حال او به قلم سرور گویا اعتمادی، مقدمه‌های میر غلام‌رضا مایل هروی، سعید نفیسی، صالح‌الدین سلجوچی و تقریب‌های عبدالرحمان پژواک، دکتر رضازاده شفیع، دکتر لطفعلی صورتگر، بدیع الزمان فروزانفر و سید‌شمس الدین مسحوق،

گردآورنده در عین حال کوشیده است با مقابله من می‌دانم با دیگر مجموعه شعرهای خلیلی، موارد ابهام و اختلاف نسیخ را در پاورقی یادآور شود.

کاظمی در مقدمه مفصل این دیوان، به تشریح زندگی و شخصیت خلیلی در دوره‌ای گوناگون پرداخته است. وی در این مقدمه درباره هم نوای خلیلی با حکومت حبیب‌الله کلکانی معلومات داده و به دلایل خنثی شدن مستوفی‌الممالک پدر خلیلی به دست امان‌الله خان و ایستگی منطقه‌ای خلیلی با حبیب‌الله کلکانی را در

به دست و کوه و کمر می کشد به زنجیر
کهر به کش من سمه است تقدیر
نفس هنوز به عشق تو می کشم که هنوز
هزار مرتبه می میرم و نمی میرم
خزان نو نسی، ای بادشاه رنگانگا
خزان منم که از آغاز عمر دل نیم
مرا در آسه می جویی و نمی بایل
دل سکته و در هم سکته تصویرم
عفاف کوه دماوند بودم و امروز
کلاع های زمین می کند تحقیرم
عفاف در فسم، سوشکسته ای سرگش
که از تکاه به پرواز دیگران سیرم
بکسر ایش از این ظالوان کمالت را
بس اسب هرچه که بر سرک می خورد تیره

۱
امد افضل دل انگلیز، وی رود گذشت
روزگاری که سر عاشقی م بود گذشت
با من از توکت و زسانی درما اتفتی
تنیزی که در این راه چه برود گذشت
برق جسمان تو بروزگی ام تش زد
کاش می شد که از این نش نمروز گذشت
دل تنگه همه عمر به غرد خوش بود
دل من دیگر از آن لحظه موعد گذشت
صح از دخترکان لب جو می شنوی
ماهی کوچکی از اب گل الود گذشت

۲
خیابان حصار
مجموعه غزل های سید بوقفل صمدی
ناشر: سجن گستر (منبه)
حات اول، میان ۸۶
صفحه ۸۰
شماره ۱۱۰۰، ۱ جلد
صفص: ۱۰۰۰، ۱ یومن

خیابان حصار

پروانه بی خویشی من

مجموعه اشعار، موند

ناشر: فرهنگ انسا (ارشت)

۱۳۸۶

صفحه ۱۱۰

شماره ۱۱۰۰

صفص: ۱۵۰۰، ۱ یومن

اد، ای داؤدا!

اد، ای داؤدا ای داؤدا

زین بر زمین بکند و

پا ادشاهم و اکدار و

همشین رهده نه ماندگار

در امتداد استخوان های افربن

بی انبوحی مقدس

خرامان

بر ارشه میتو

چه انش هایی!

کلمات/امنیافتند

و دی امشتعل عی کشتم

در کاربزه های جهند

ُبریز بوش بر احمدن

چه انش هایی!

ما نیز / کاربز می سدیج

و درونه می سدیج

به نای های همسرای های های

که کاربز می شدند

و بن و جان می سردید

نه ای ای همراه نظره

ُبریز بوش بر احمد

کل های سبید: کل های سبید

مزه بر هم / مزه بر هم

فرازان / فرازان

زی اسامی

مقتل گل سرخ

منظومه کی در بینوا، مسروده عبدالحسانی خسایی با

ناشر: سرگ ک جاپ و نشرین ممل

جایز: نویسنده: عاصمی علی

سال: ۱۳۷۰

شماره: ۲۵۰۰، ۱ نسخه

تعداد: ۲۰۰۰، ۱ یومن

چه دور می رود
آن که هر روز
روحش را

به دیروز تاریخ بیناب می کند
تا در اینه کی از جنس نتو

خرده تود

به مردم چشمهاش

و بیرس: «أی!

تو غر کدام سوی عفر که ایستاده ای؟»

بایا

به لهجه ای زلال

نامن را الوار بخوانها

پاور کند

بروس خبز خورشید

خاک و چون

من بخاند

از تن خسته خویش

می اید

به خیابان امروزها

اینه می گیرد

از بی نهایت روش

در چشم ما

آن کاد

پرشن نمی خواهد

معرکه

- خود -

در ما می بیستند

به سفارش واحد افریش های ادبی حوزه هنری گیلان

جایز اول: ۱۳۸۶

صفحه ۱۱۰

شماره ۱۱۰۰

صفص: ۱۵۰۰، ۱ یومن

بر ای مجید انتظامی

اد، ای داؤدا ای داؤدا

زین بر زمین بکند و

پا ادشاهم و اکدار و

همشین رهده نه ماندگار

در امتداد استخوان های افربن

بی انبوحی مقدس

خرامان

بر ارشه میتو

چه انش هایی!

کلمات/امنیافتند

و دی امشتعل عی کشتم

در کاربزه های جهند

ُبریز بوش بر احمدن

چه انش هایی!

ما نیز / کاربز می سدیج

و درونه می سدیج

به نای های همسرای های های

که کاربز می شدند

و بن و جان می سردید

نه ای ای همراه نظره

ُبریز بوش بر احمد

کل های سبید: کل های سبید

مزه بر هم / مزه بر هم

فرازان / فرازان

زی اسامی